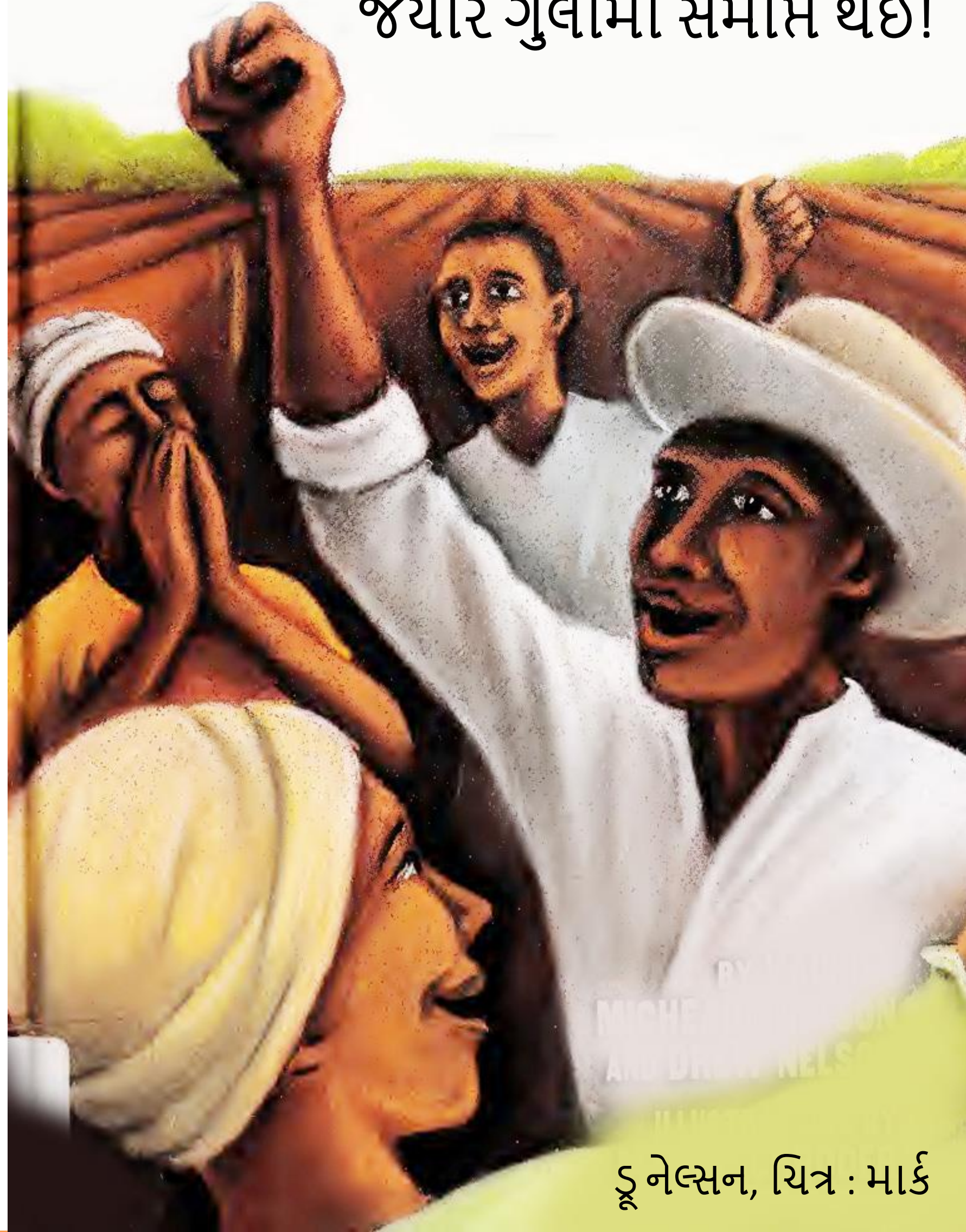

જૂનટીન્થ

જૂન 19, 1865

જયારે ગુલામી સમાપ્ત થઈ!

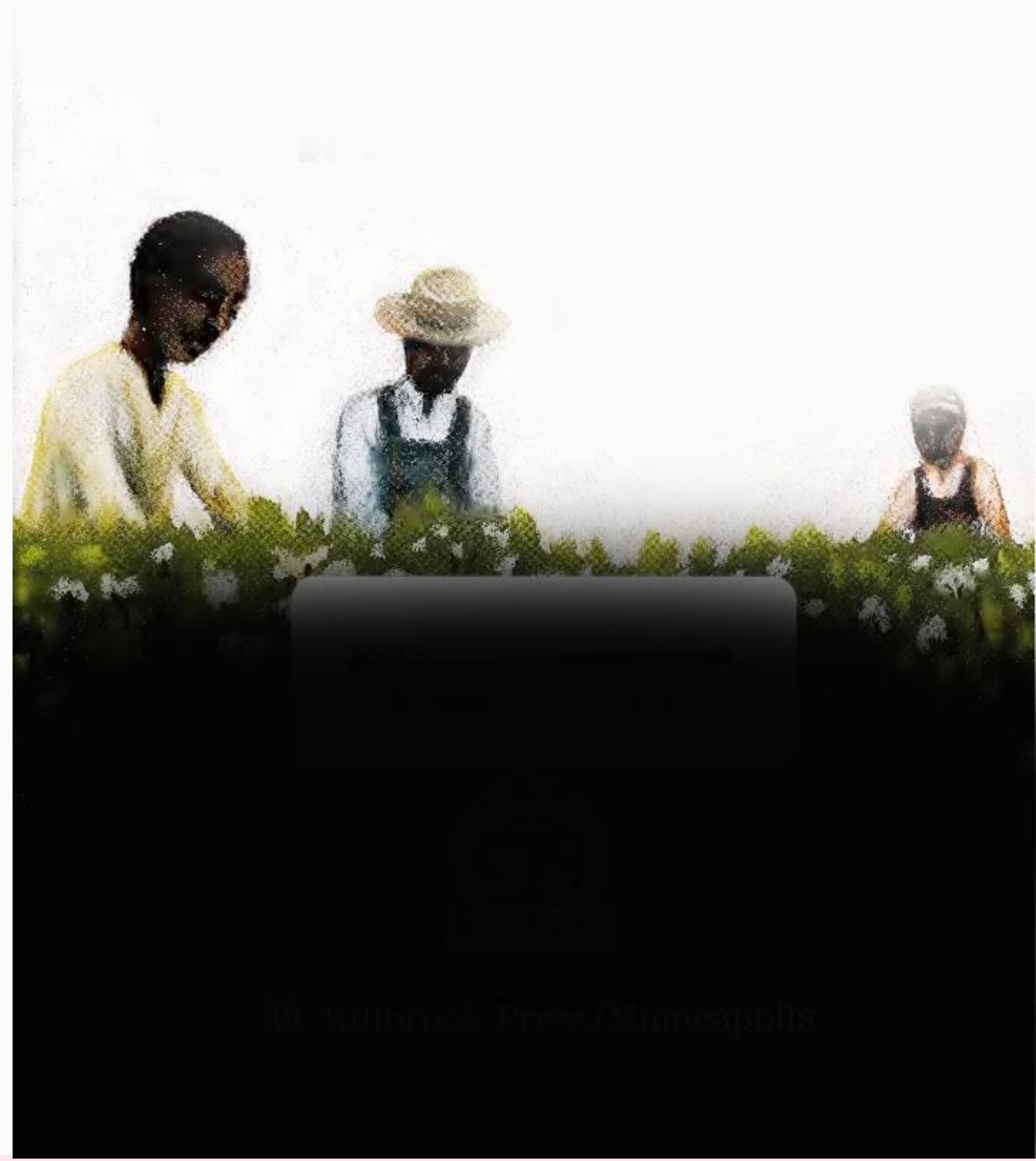

ડૂ નેલ્સન, ચિત્ર : માર્ક

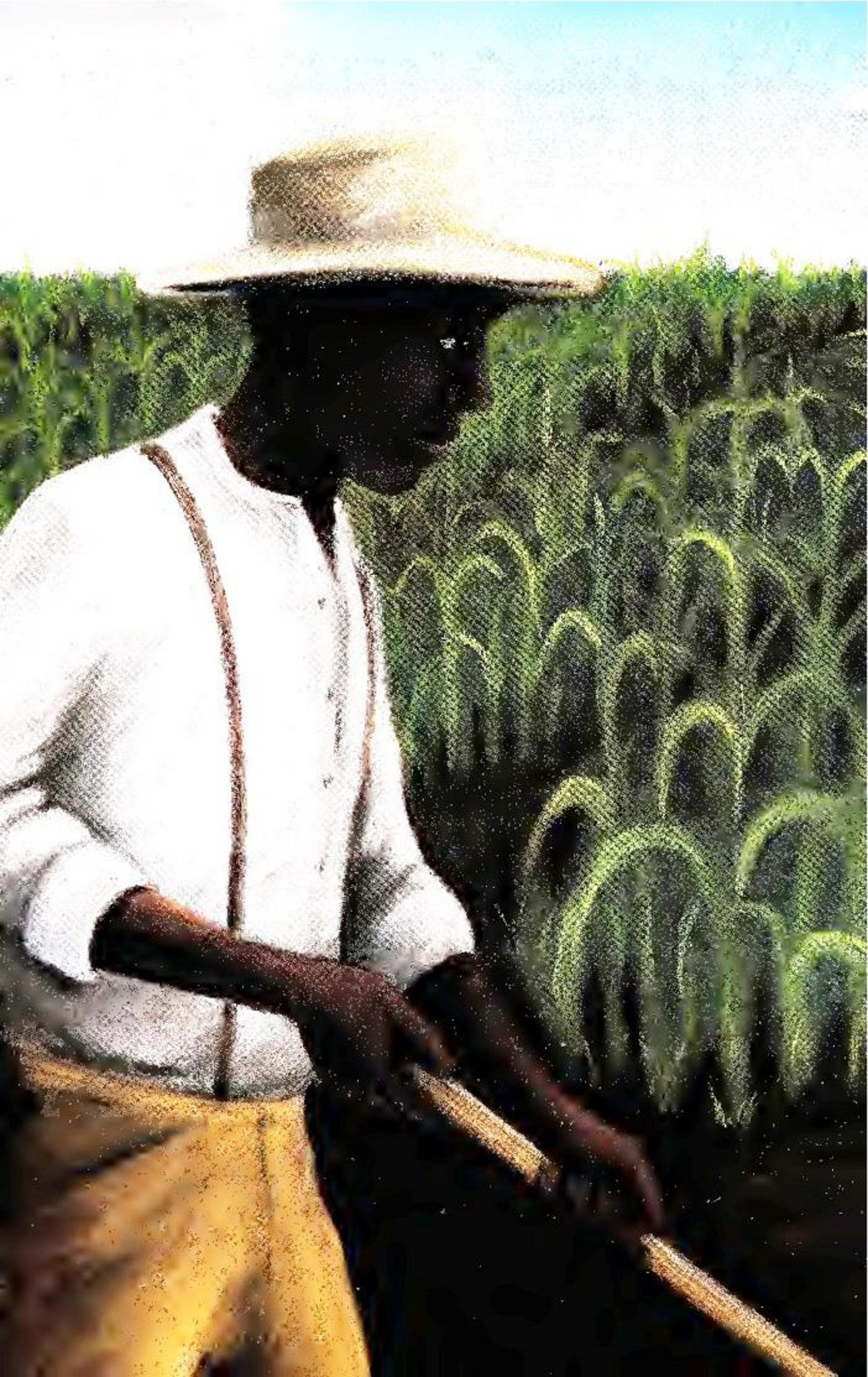
જૂનટીન્થ

જૂન 19, 1865

જયારે ગુલામી સમાપ્ત થઈ!

Am. Anti-Slavery Press, Monroepolis

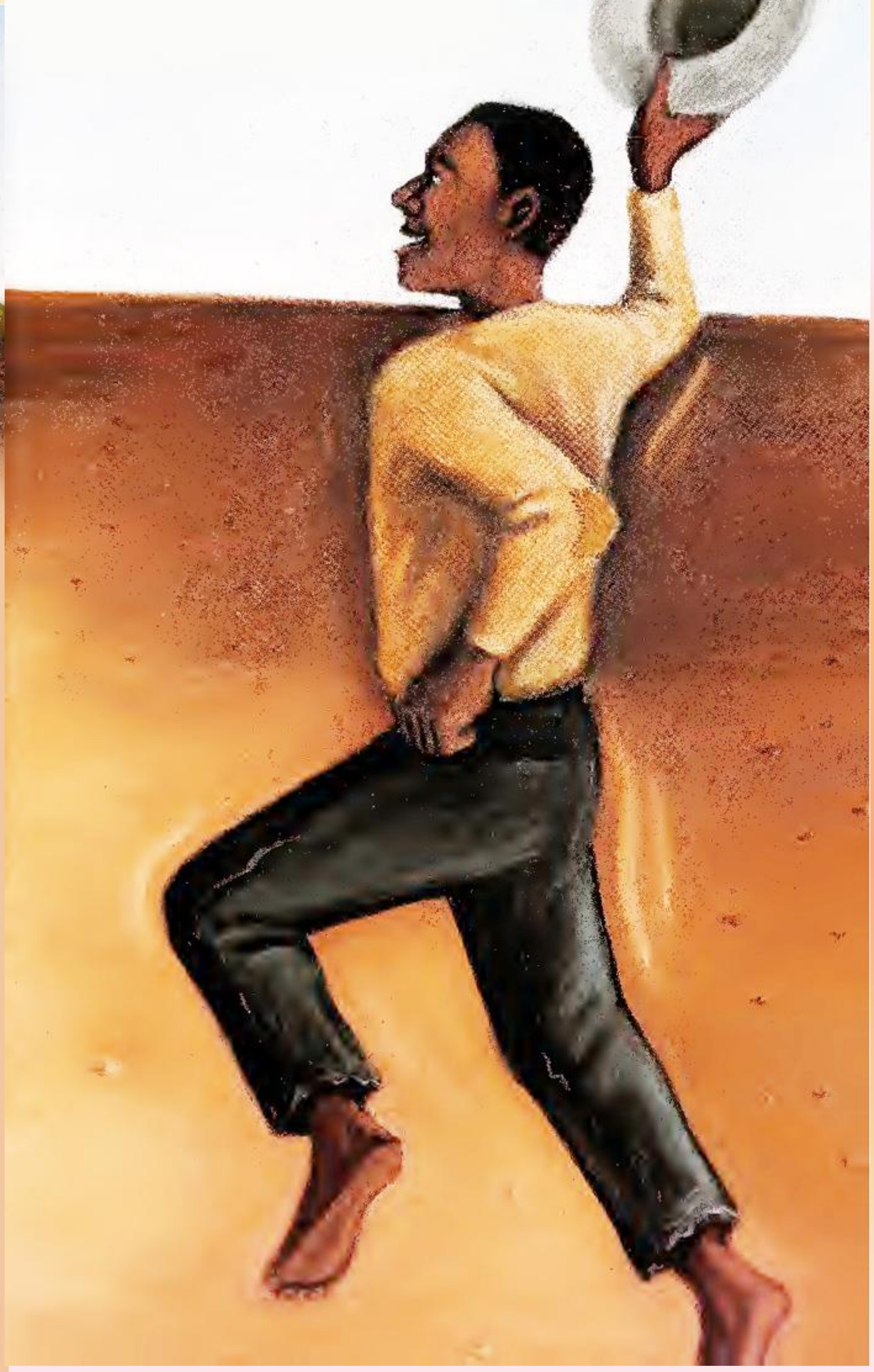

મહોત્સવ

આ જૂન 19, 1865, ટેક્સાસ માં એક ગરમ દિવસ છે.
વાદળાઓએ ઉજળા વાદળી આકાશ ને સજાવ્યું છે.
ગેલ્વેસ્ટોન શહેર ની બહાર એક ખેતર માં, એક માણસ
મકાઈ નું ખેતર ખેડે છે.
પાંચ માઈલ દૂર, એક કિશોર છોકરો લાકડા કાપે છે.
પાસે જ એક મહિલા ફર્શ ની સફાઈ કરે છે.
એની બહેન તબેલા માં ગાય દોડે છે.
એ એક સામાન્ય દિવસ જેવો જ લાગે છે.

ત્યાં ગેલ્વેસ્ટોન શહેર માં એક સંદેશો આવે છે.
એ સંદેશો કાનો-કાન નગર માં ફેલાઈ જાય છે.
સંદેશો ઘોડેસ્વાર દ્વારા ગ્રામીણ વિસ્તારો માં લઈ
જવામાં આવે છે.
એને વેગન અને પગે ચાલતા લોકો દ્વારા દૂર-દૂર લઈ
જવામાં આવે છે.
લોકો એટલે દોડી રહ્યા છે કારણકે એ સંદેશો બહુ
મહત્વપૂર્ણ છે.

જયારે ખબર મકાઈ ના ખેતર વાળા મજૂર પાસે પહોંચે છે, તો એના ગાલ આંસુઓ થી ભીંજાઈ જાય છે. પાંચ માઈલ દૂર, યુવાન કઠિયારો એની કુહાડી ને એક ઝાડ ના થડ માં ખોસે છે અને એના પિતા ને ગળે મળવા દોડે છે.

પાસે જ, મહિલા ફર્શ ની સફાઈ બંધ કરે છે અને ભીના ફર્શ પર ખુશી થી નાચવા લાગે છે. એની બહેન દૂધ ની બાલદી પાડે છે અને એના ઘૂંટણિયે પડી જાય છે. જેવી આ ખબર પૂરા ટેક્સાસ માં ફેલાય છે, લોકો કામ કરવાનું બંધ કરી દેય છે અને ખુશી થી ઝૂમી ઉઠે છે.

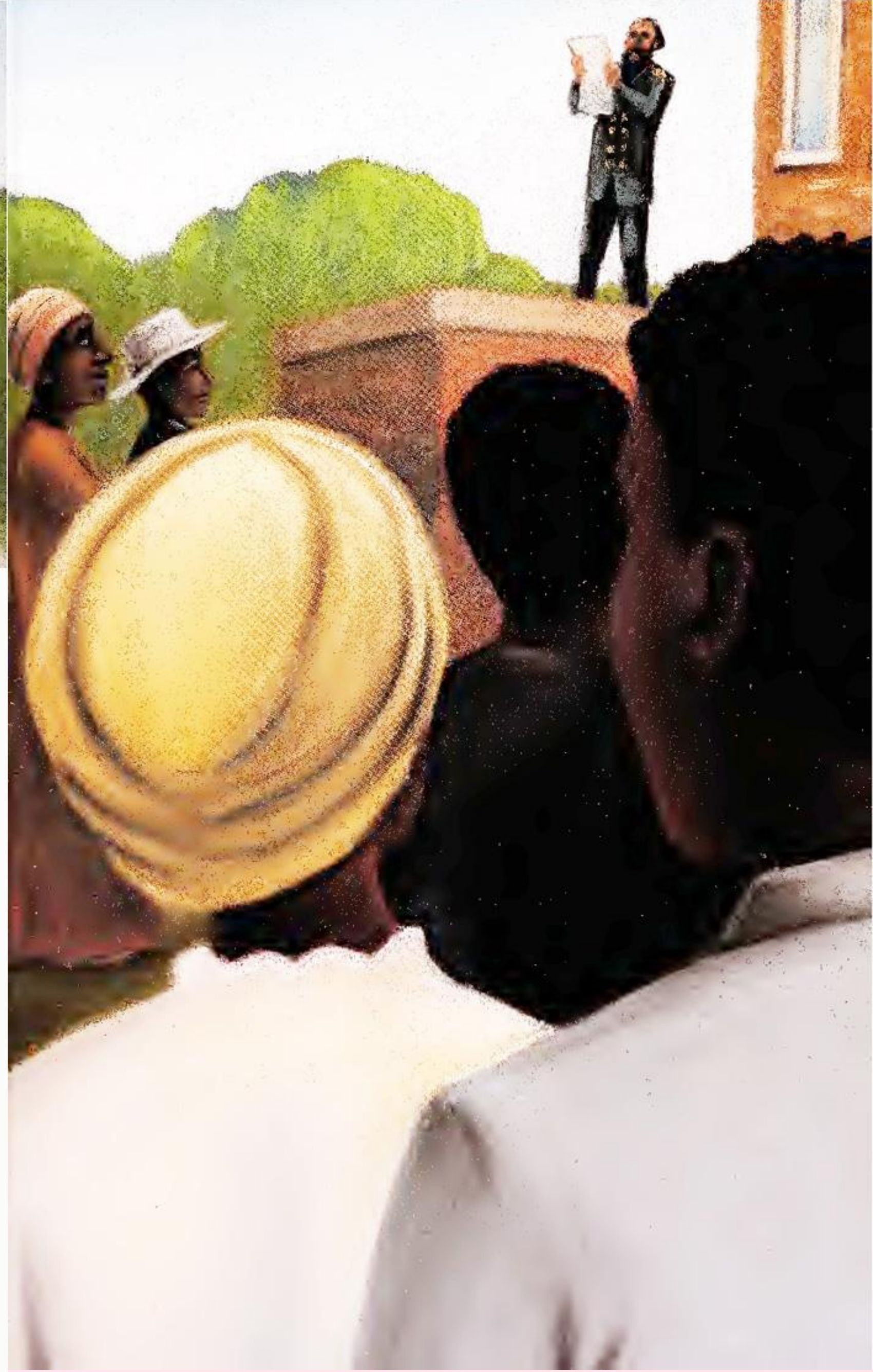
આ પુરુષો, મહિલાઓ અને બાળકો સામાન્ય મજદૂર
ન હતા.

એ કાળા ગુલામ હતા.

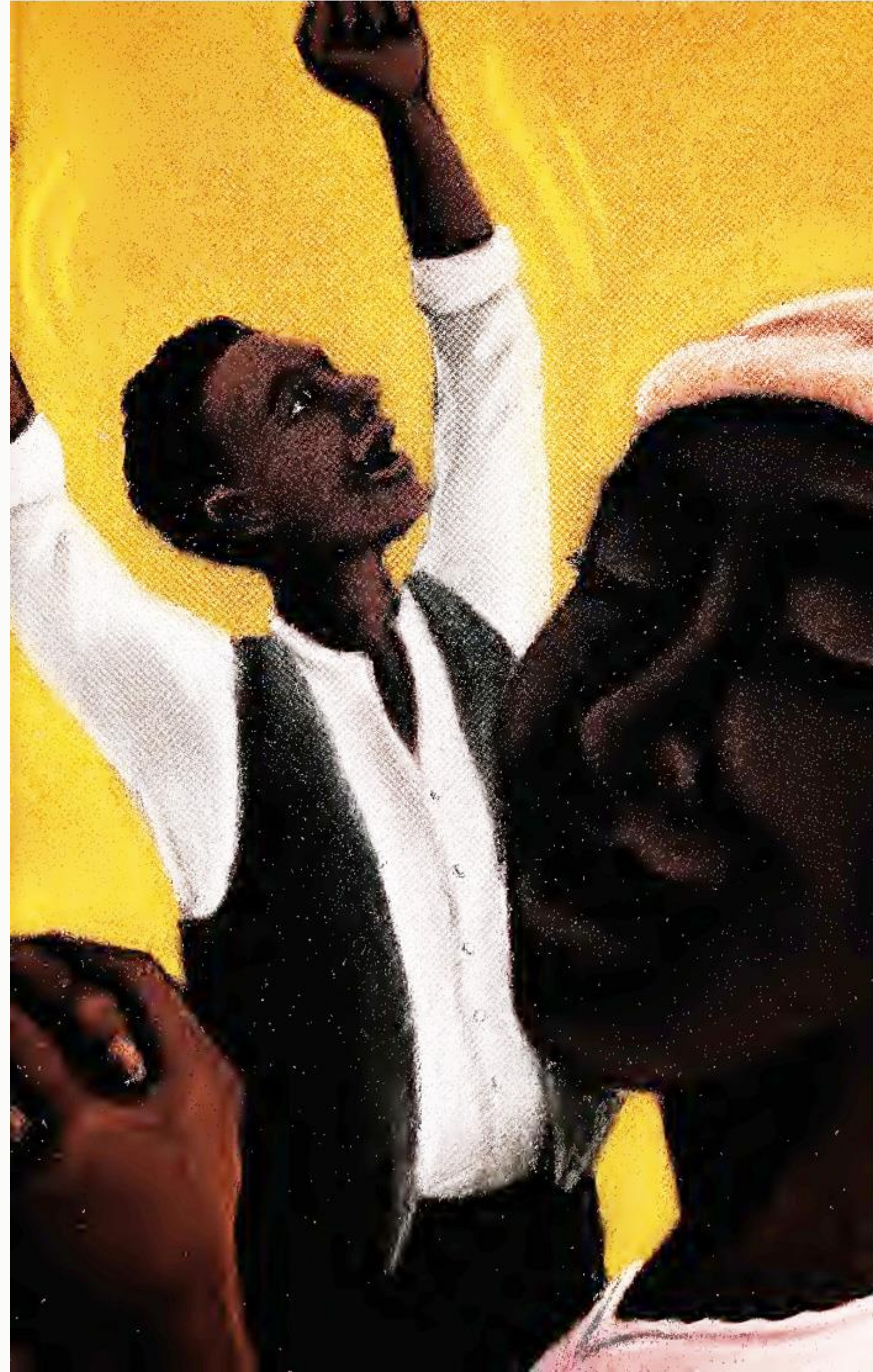
19 જૂન ના મળેલી ખબરે એમની જિંદગી હંમેશ માટે
બદલી દીધી.

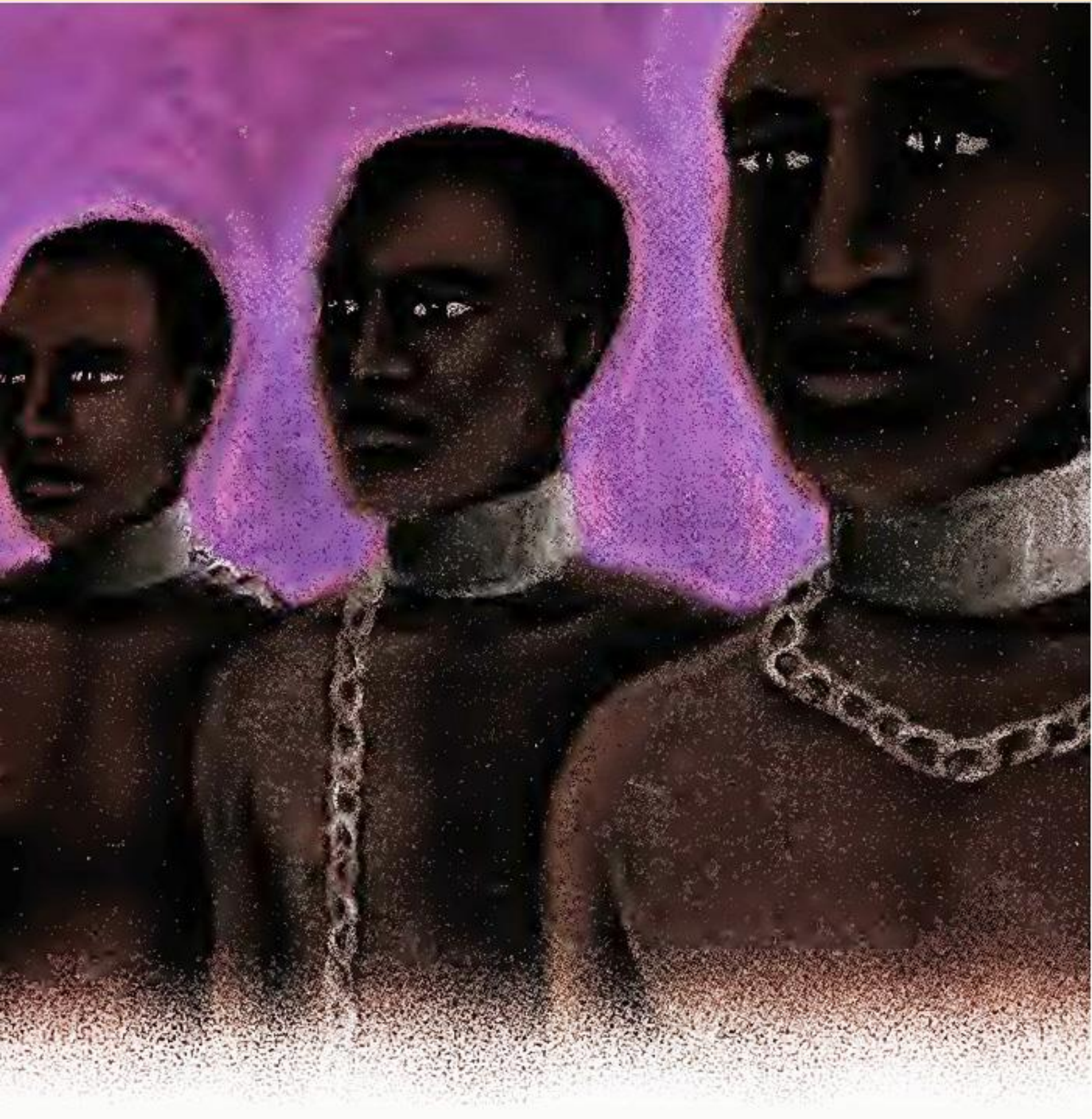
એ દિવસે, જનરલ ગોર્ડન ગ્રેન્જર, ગેલ્વેસ્ટોન પહોંચ્યા.
એમણે રાષ્ટ્રપતિ અબ્રાહમ લિંકન નો એક આદેશ
વાંચ્યો.

આદેશ માં કહેવામાં આવ્યું કે હવે ગુલામ સ્વતંત્ર હતા.

આ સારી ખબર હતી, પણ એ ખબર જૂની હતી.
રાષ્ટ્રપતિ લિંકને 1863 માં આદેશ આપ્યો હતો.
પણ અમુક સ્થળે દાસો ને એ સંદેશો તુરંત જણાવવામાં
આવ્યો નહીં.
આ આદેશ ને ટેક્સાસ ના ગુલામો સુધી પહોંચાડવામાં
બે વર્ષ થી વધારે સમય લાગ્યો.
અંત માં જ્યારે લોકોએ આદેશ સાંભળ્યો તો
ગેલ્વેસ્ટોન ની સડકો અશ્વેતો ના ખુશી ના અવાજો
થી ગુંજી ઉઠી.
"હવે અમે આઝાદ છીએ! હવે અમે આઝાદ છીએ!"

ગુલામી

પણ કાળા લોકો ગુલામ બન્યા કેવી રીતે?
કલ્પના કરો કે તમે બહાર રમી રહ્યા છો.

અચાનક તમે કોઈ જાનવર ની જેમ એક શિકારી ની જાળ માં ફસાઈ જાઓ છો.

પછી તમને એક વહાણ ના તળિયે બીજા ચોરેલા લોકો સાથે ઠાંસી દેવામાં આવે છે.

અને તમને કોઈ દૂર ના બીજા દેશ માં લઈ જવામાં આવે છે. તમને "લિલામી બ્લોક" નામના મંચ પર નગ્ન ઉભા રહેવા મજબૂર કરવામાં આવે છે.

કોઈ માણસ તમારી બોલી લગાવે છે અને તમને ખરીદી લેય છે.

એ હવે તમારો માલિક છે.

હવેથી તમે એના ગુલામ છો.

તમારે હવે એનું કહેલું કરવાનું છે અને હવે એ જે ચાહે એ તમારી પાસે કરાવી શકે છે.

એ તમારી પાસે કામ કરાવી શકે છે.

એ તમને જંજીરો માં બાંધી શકે છે.

એ તમને ચાબુક મારી શકે છે. એ તમને જાન થી પણ મારી શકે છે.

તમે પછી ક્યારેય તમારા ઘર કે પરિવાર ને જોઈ નહીં શકો.

1619 થી શરુ થઈ ને આ વાત લાખો આફ્રિકી લોકો સાથે ઘટી.

એમને ઉત્તરી અમેરિકા અને અન્ય સ્થાનો પર ગુલામો તરીકે લઈ જવામાં આવ્યા.

અમેરિકાના લોકો, ગુલામો શા માટે ઇચ્છતા હતા?

ઉત્તરી અમેરિકા માં થોડા લોકો ઘરેલું નોકર અને એના ખેતરો માટે મજૂર ઇચ્છતા હતા.

ઘણા દક્ષિણી અમેરિકનો માટે એની વાડી માં કામ કરવા માટે મજૂરો ની જરૂરત હતી.

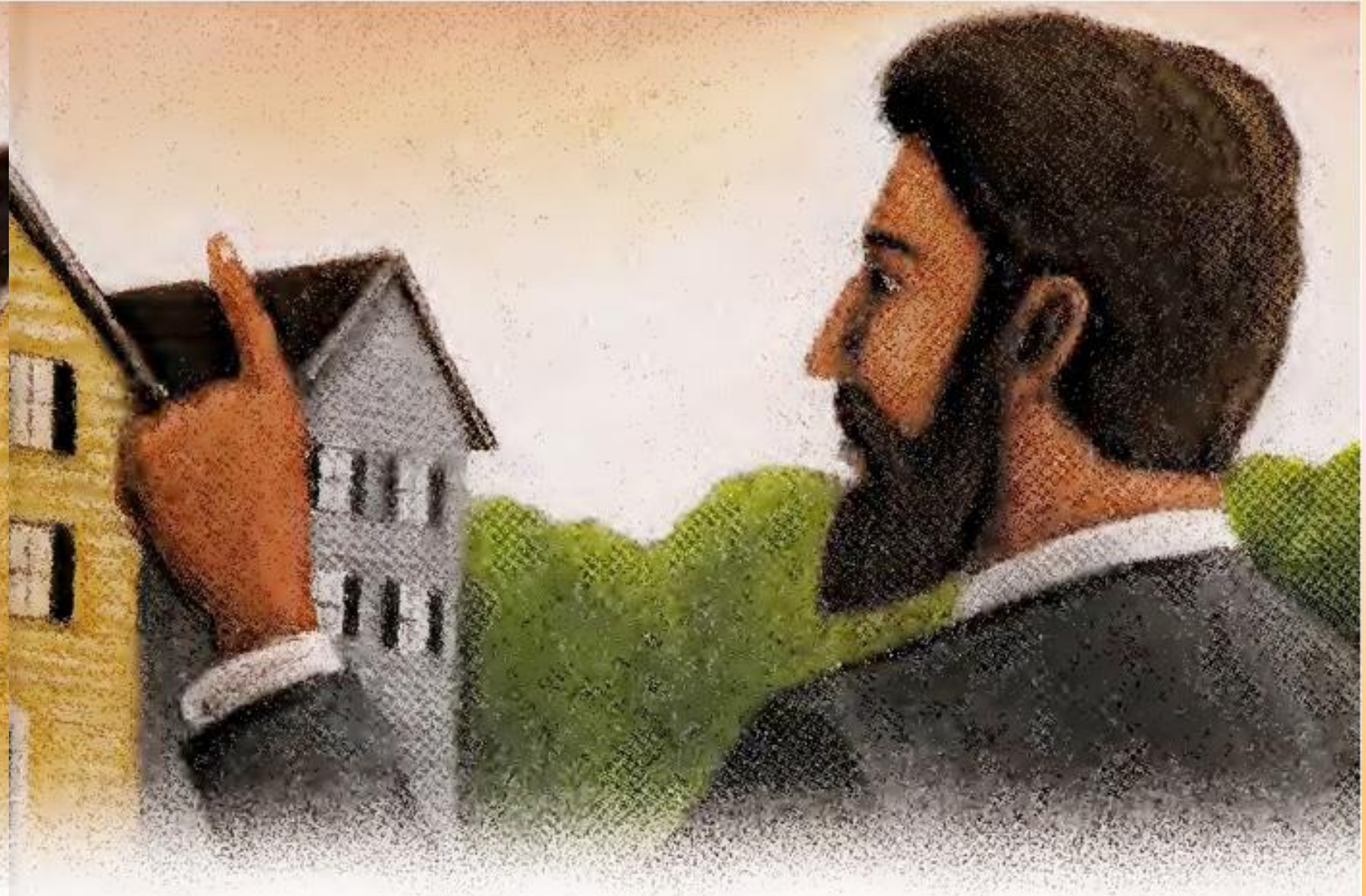
કપાસ, તમાકુ, મકાઈ અને અન્ય ફસલો માટે ત્યાં વિશાળ વાડીઓ હતી.

વાડી ના માલિકો પૈસા કમાવા માટે એ ફસલો ને વેંચતા હતા.

માલિકો એની કમાઈ બહુ વધારી શકતા હતા જો એને એના મજૂરો ને વેતન ન આપવું પડે.

વાડી ના માલિકો એના ગુલામો ને વેતન નહોતા આપતા.

યુદ્ધ, 1861-1865

હર કોઈ ગુલામી ઇચ્છતું ન હતું.

ઉત્તર માં ઘણા લોકો અને દક્ષિણ માં થોડા લોકો,
ગુલામો ને મુક્ત કરવા ચાહતા હતા.

એમને ગુલામી પ્રથા અન્યાયી લાગતી હતી, અને એની
વિરુદ્ધ અવાજ પણ ઉઠાવતા હતા.

એ બધા લોકો ને એક સરખા માનતા હતા.

પણ અધિકાંશ દક્ષિણવાસી ગુલામી સમાપ્ત કરવા ચાહતા ન
હતા.

દાસ વગર, એમની ફસલ કોણ લણે અને લાકડા કોણ કાપે?
એનું ખાવાનું કોણ બનાવે અને એના ઘરો ને કોણ સાફ કરે?
સાથે, ઘણા ગોરા લોકો નું એવું પણ માનવું હતું કે તેઓ અશ્વેત
લોકો થી વધારે સારા હતા.

એ અશ્વેત લોકો ને પોતાની બરોબર માનતા નહોતા, એટલે
એમના મતે એ દાસ, સ્વતંત્ર થવાને યોગ્ય ન હતા.

ઉત્તરી નેતાઓ એ હાર ન માની, અને દક્ષિણી રાજ્ય
પણ ટસ-થી-મસ ન થયા.

અંત માં, દક્ષિણી રાજ્યો ના એક સમૂહે ફેંસલો કર્યો કે
તેઓ હવે સંયુક્ત રાષ્ટ્ર નો હિસ્સો નહીં બની રહે.

એ અમેરિકા થી અલગ થયા અને એમણે અમેરિકા
ના કોન્ફેડરેટ (સંયુક્ત) રાજ્ય નું ગઠન કર્યું.

હવે દેશ ના બે ભાગ થયા, દક્ષિણ માં કોન્ફેડરેટ
(સંયુક્ત) અને ઉત્તર માં યુનિયન (સંઘ).

12 એપ્રિલ, 1861 માં બંને પક્ષો ની સેનાઓ એ
લડાઈ શરુ કરી.

આ ગૃહયુદ્ધ ની શરૂઆત હતી.

જયારે માલિકો ને ખબર હતી કે દક્ષિણ યુદ્ધ હારી જશે, તો પણ એ એની લાલચ માં વધારા ની એક ફસલ મફત માં ઇચ્છતા હતા.

પણ જેવા ઉત્તર ના **યુનિયન** સૈનિક દક્ષિણ માં ગયા એમણે ત્યાં ના ગુલામો ને આ ખબર આપી.

એ પછી, દક્ષિણ ના દાસો એ અન્ય લોકો માં આ ખબર ફેલાવી.

યુદ્ધ જીતવામાં મદદ કરવા માટે હજારો મુક્ત દાસ, ઉત્તરી યુનિયન ની સેના માં ભરતી થઈ ગયા.

આઝાદી

1 જાન્યુઆરી, 1863 માં, રાષ્ટ્રપતિ લિંકને "મુક્તિ ઉદ્ઘોષણ" નામના એક આદેશ પર હસ્તાક્ષર કર્યા.

આ મુક્તિ પત્ર અનુસાર કોન્ફેડરેટ રાજ્યો માં દાસ "હવે હંમેશા માટે સ્વતંત્ર" હતા.

પણ ઘણા વાડી ના માલિકોએ એમના ગુલામો ને રાષ્ટ્રપતિ લિંકન ના આદેશ વિષે જણાવ્યું નહીં.

એ ચાહતા હતા કે ગુલામ એમનું કામ કર્યા કરે.

થોડા ટેક્સાસ ગુલામોએ સ્વતંત્રતા વિષે વાતો સાંભળી,
પણ એ એની સચ્ચાઈ ની પુષ્ટિ ન કરી શક્યા.

દાસો ને સાવધાન રહેવાનું હતું.

જો એ આઝાદી નો એક પણ શબ્દ બોલે, તો એના
માલિક એને સજા આપતા હતા.

વાડીઓ માં થી ભાગવાની કોશિશ કરવાવાળા દાસો ની
ખૂબ પીટાઈ કરવામાં આવતી હતી અથવા એમને મારી
નાખવામાં આવતા હતા.

એ કેવળ પ્રતીક્ષા અને આશા જ કરી સકતા હતા.

અંત માં, એપ્રિલ 1865 માં, ઉત્તરી યુનિયને ગૃહયુદ્ધ
જીતી લીધું.

આ યુદ્ધ માં ઉત્તર અને દક્ષિણ ના 700000 થી વધારે
લોકો લડાઈ માં માર્યા ગયા હતા.

19 જૂન ના યુનીયન ના જનરલ ગ્રેન્જર સ્વતંત્રતા ની
ખબર લઈને ગેલ્વેસ્ટોન પહોંચ્યા.

ટેક્સાસ એ આખરી રાજ્ય હતું, જ્યાં આ સત્તાવાર
ઘોષણા સંભળાવવામાં આવી.

હવે ગુલામી નહીં

બધાએ ઘોષણા પર વિશ્વાસ ન કર્યો.

આફ્રિકીઓ ને પહેલી વાર ગુલામો ની જેમ પકડી ને ઉત્તરી અમેરિકા માં લાવવામાં આવ્યા ને 200 વર્ષો થી વધારે સમય વીતી ચુક્યો હતો.

1865 સુધી, ઉત્તરી અમેરિકા માં સૌથી વધારે ગુલામ એ લોકો હતા, જે અમેરિકા માં જન્મ્યા હતા.

એ કેવળ ગુલામી નું જીવન જ જાણતા હતા.

પણ પછી, એકજ પળ માં એ આઝાદ થઈ ગયા!

પછી જ્યારે દાસો ને સચ્ચાઈ ની ખબર પડી, ત્યારે તેઓએ પોતાના માલિક માટે કામ કરવાનું બંધ કરી દીધું.

એ પણ ડરામણી અને અદ્ભૂત હતી.

હવે એ આઝાદ હતા!

એ હસ્યા અને રોયા, એમણે રાડો પાડી અને ઈશ્વર ને પ્રાર્થના કરી.

એ નાચ્યા-ગાયા, ભેગા થયા અને એક-બીજા ને બાથ ભરી.

એમણે સ્વતંત્ર અમેરિકી ના રૂપ માં પોતાને માટે એક નવા જીવન ની કલ્પના કરી.

થોડા પૂર્વ દાસો એ પીઠ પર ફક્ત પોતાના કપડાં લાધા અને તેઓ વાડી છોડી ને ચાલ્યા ગયા.

એમને ખબર ન હતી કે એ ક્યાં જઈ રહ્યા હતા. એ હવે ક્યાંય પણ જવા માટે સ્વતંત્ર હતા. એ વિચારી ને જ એ ખુશ હતા.

ઘણા લોકો એ પોતાના પ્રિયજનો ની તાપસ કરી, જેને બીજી વાડીઓ માં વેચી દેવાયા હતા.

થોડા પોતાના પરિવાર ને જઈ મળ્યા.

ઘણા ને બહુ શોધવા છતાં એના માતા-પિતા કે બાળકો ન મળ્યા.

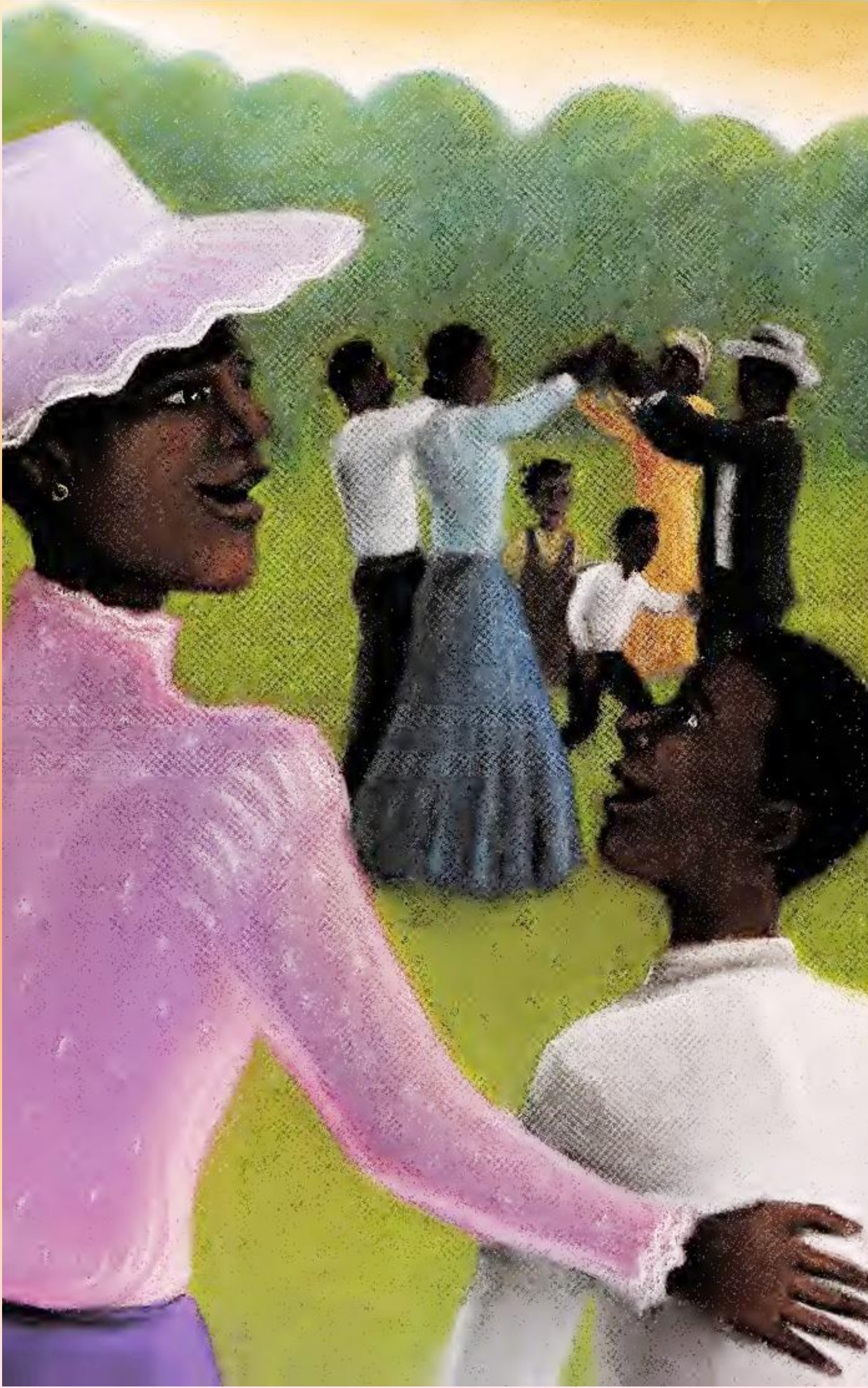
થોડા પૂર્વ ના દાસો ને શહેરો માં નોકરી મળી.

પણ ઘણા ને ત્યાં નોકરી ન મળી, કારણકે ગોરા લોકોએ અશ્વેત લોકો ને કામ પર ન રાખ્યા.

ઘણા લોકો વાડીઓ માં રોકાઈ ગયા, કારણકે એમની પાસે બીજે જવાનું કોઈ ઠેકાણું જ ન હતું.

ગુલામ લોકો આઝાદ તો થઈ ગયા હતા, તો પણ અશ્વેત અમેરિકી લોકો, લાંબા સમય સુધી સમાન અધિકારો માટે સંઘર્ષ કરતા રહ્યા.

તો પણ, ગુલામી નો અંત એમના માટે બહુ ખુશી અને ઉજવણી નું કારણ હતું.

In nineteenth

જૂનટીન્થ

19 જૂન, 1866 ના, સ્વતંત્રતા વિષે જાણ્યા પછી એક વર્ષ પછી, પૂર્વે ના દાસ ઉજવણી માટે એક સાથે આવ્યા. ગેલ્વેસ્ટોન શહેર સંગીત થી જીવંત થઈ ઉઠ્યું. શેકેલા માંસ ની મીઠી ખુશબુ થી હવા મહેકી ઉઠી.

ટેક્સાસ ના અશ્વેત લોકોએ એ દિવસે પોતાના સૌથી
સારા કપડાં પહેર્યા.

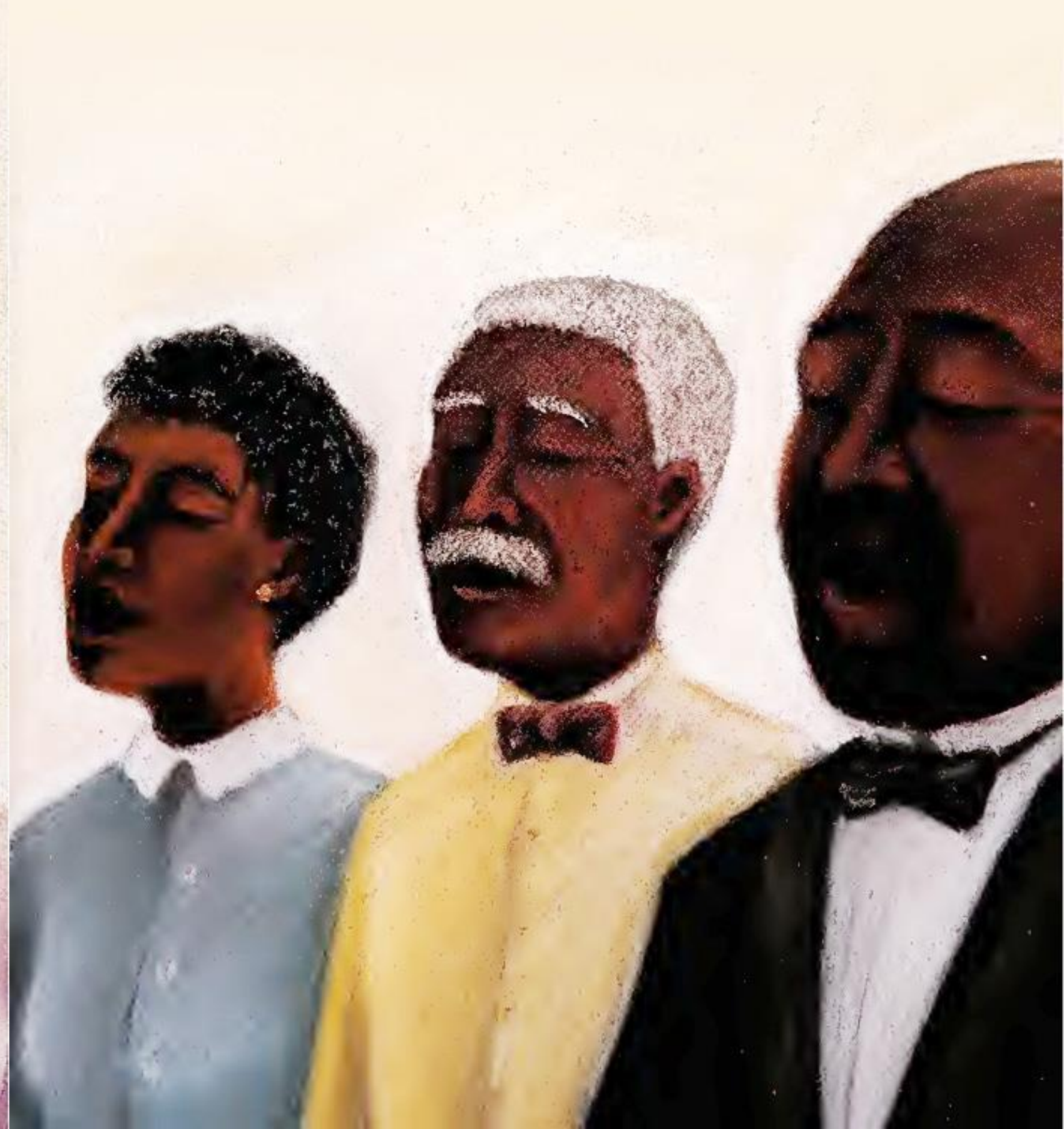
એ ભેગા થયા અને એક-બીજા ને ભેટી ને બાથ ભરી.

એમણે સમાચાર ની આપ-લે કરી અને વાર્તાઓ
સંભળાવી.

એમણે સ્વતંત્રતા ની ઉજવણી કરતા આધ્યાત્મિક
ગીતો ગાયા.

"મારે માટે હવે કોઈ બીજી ગુલામી ની જંજીર નહીં. હવે
નહીં, હવે નહીં."

એ દિવસે ઉજવણી માટે લોકોએ સમારોહો, પૂજા-
સેવાઓ અને પરેડો માં ભાગ લીધો.

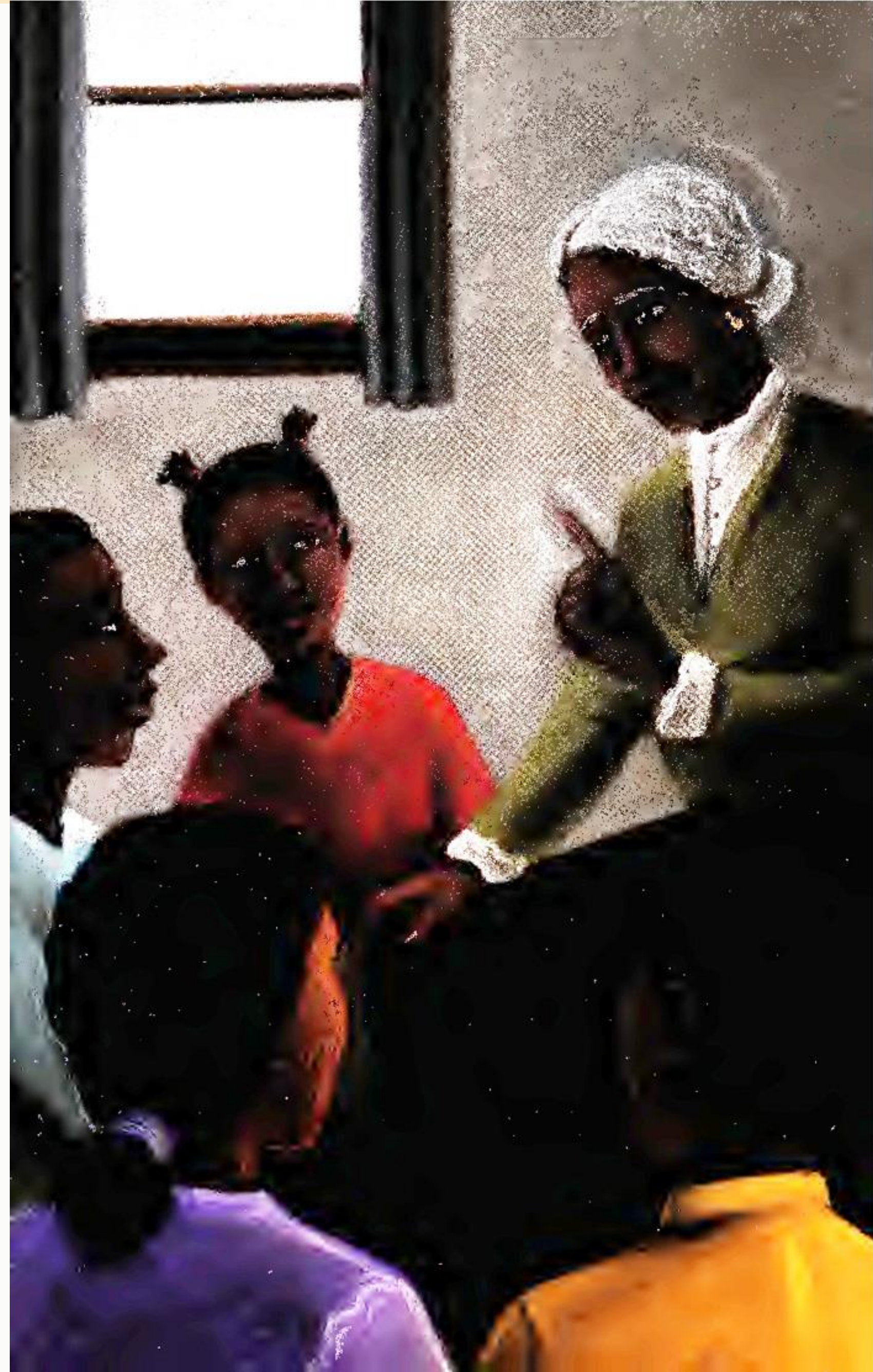

આ ટેક્સાસ માં 19 જૂન ના ઘણા સમારોહો માં થી પહેલો હતો.

જ્યારે અશ્વેત ટેક્સન બીજા રાજ્યો માં ગયા, તો એ પરંપરા ને તેઓ પોતાની સાથે ત્યાં પણ લઈ ગયા.

પણ 19 જૂન આખરે જૂનટીન્થ કેવી રીતે બન્યું? સૌથી પહેલા, ટેક્સાસે આ સ્વતંત્રતા દિવસ, મુક્તિ દિવસ ને ફક્ત 19 જૂન કહ્યો.

જેમ-જેમ વર્ષો વીતતા ગયા, અને સ્વતંત્રતા ની વાર્તાઓ કહેવામાં આવી અને ફરી કહેવામાં આવી, ત્યારે જૂન અને 19 તારીખ (nineteenth) એક સાથે "જૂનટીન્થ" માં ભળી ગયા.

આજે જૂનટીન્થ, 1866 ની પહેલી વર્ષગાંઠ ની જેમજ ઉજવવામાં આવે છે.

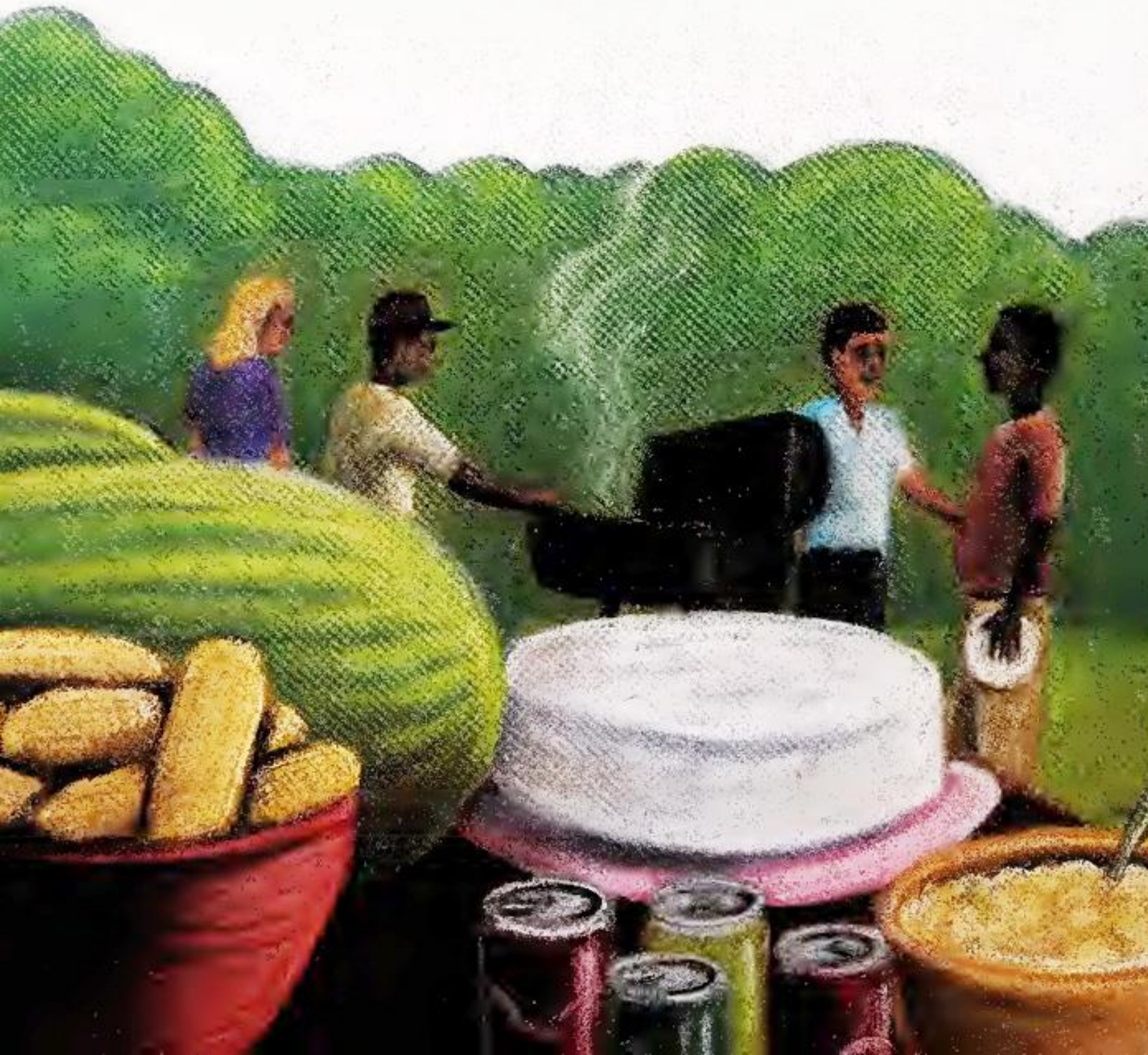
ઉધાનોમાં, ચર્યોમાં, સ્કૂલોમાં, પીકનીક મનાવવા માટે હરેક રંગ ના લોકો પહોંચી જાય છે.

શેકેલા માંસ ની ભીની સુગંધ થી, હવા મહેકી ઉઠે છે.

બટાટા ની સલાડ, શેકેલી મકાઈ, બિસ્કિટ, ઘરે બનેલો આઈસક્રીમ, કેક, પાઈ અને તરબૂચ ટેબલ પર સજાવવામાં આવે છે.

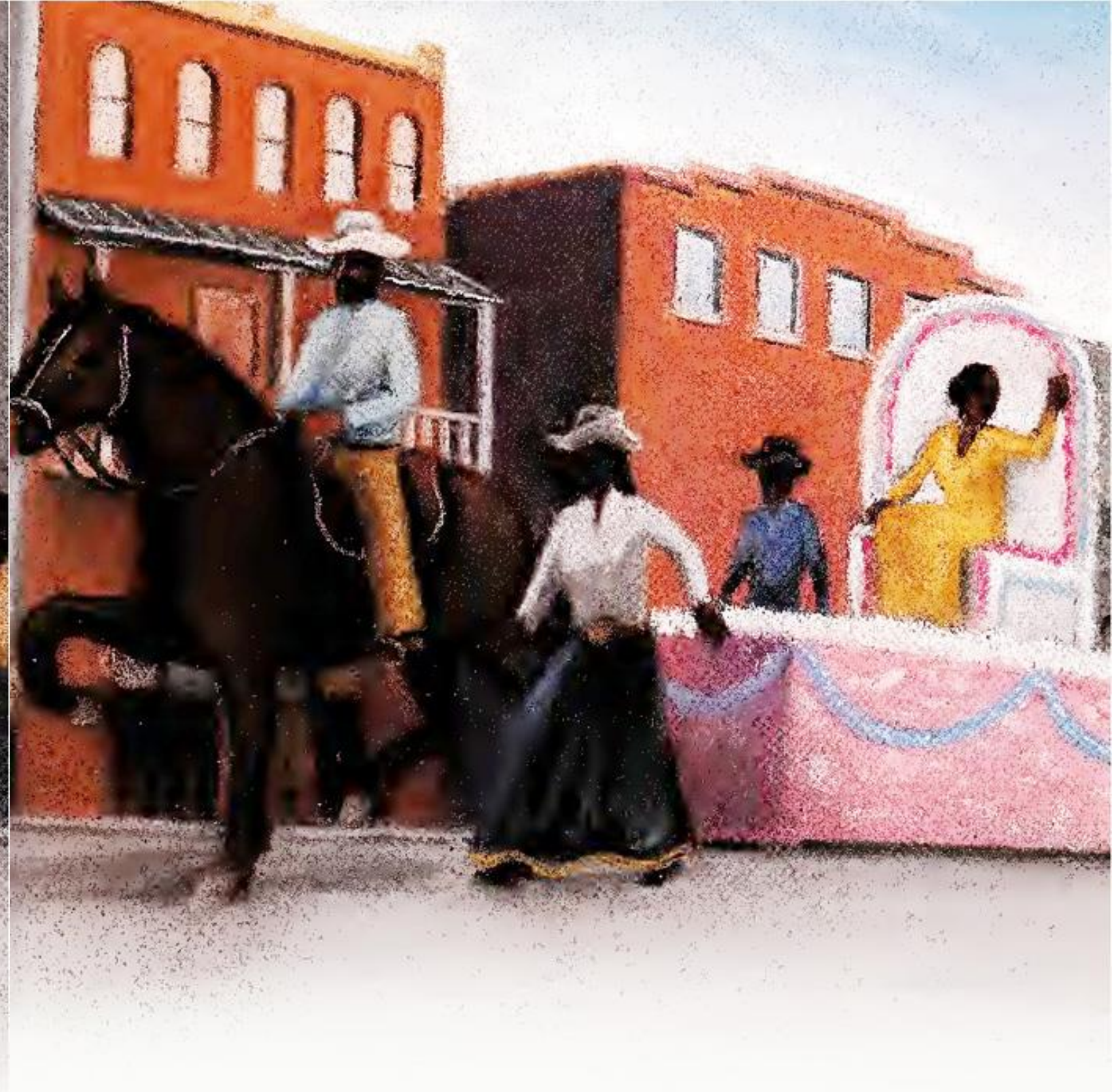
રેડ વેલવેટ કેક અને રેડ સોડા પોપ એ દિવસ ના પારંપરિક વ્યંજન હોય છે.

લાલ રંગ, એ બધા લોકો નું સન્માન કરે છે જેનું લોહી, ગુલામી માં અને આઝાદી ના સંઘર્ષ માં વહ્યું હતું.

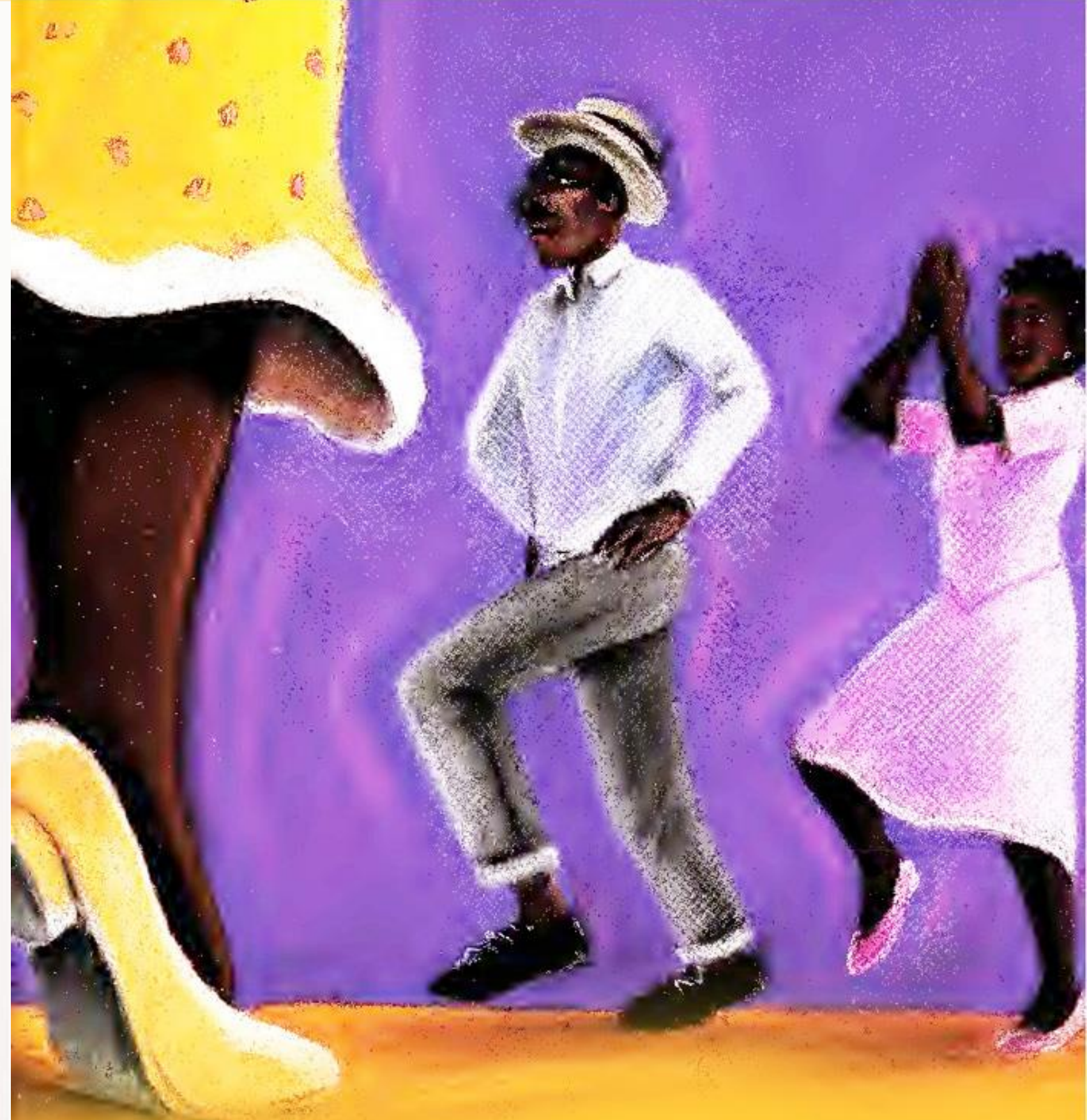
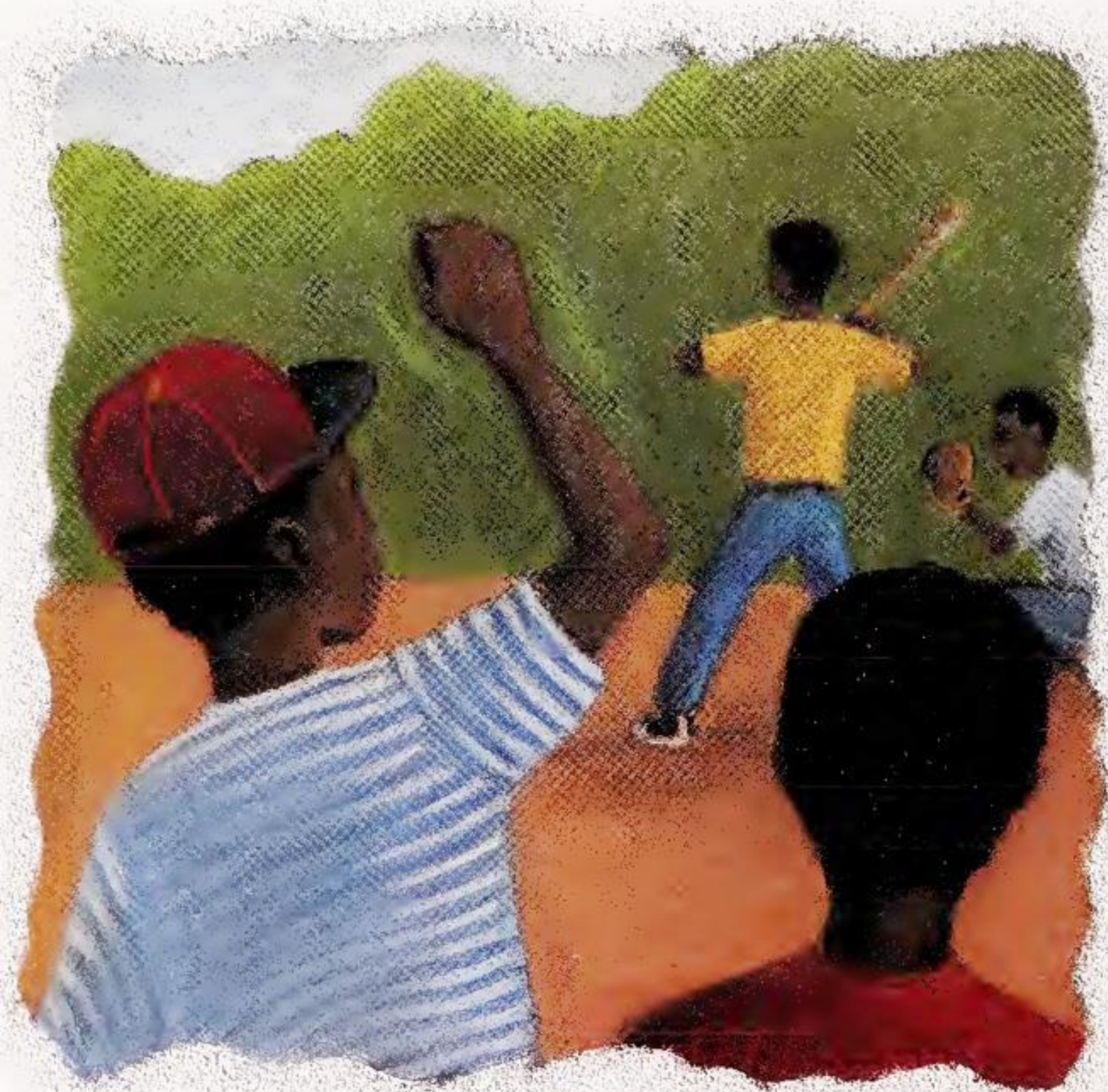
ઉત્સવ ની પરેડ શહેર ની સડકો ને સંગીત અને નૃત્ય થી ભરી દેય છે.
કાળા કાઉ-બોય અને કાઉ-ગર્લ ઘોડા પર સવાર થઈ ને શહેર માં થી નીકળે છે.

એક શણગારેલા તરાપા માં સવાર "મિસ જૂનટીન્થ" લોકો સામે હાથ હલાવે છે. લોકો રસ્તા પર ટહેલવા નીકળે છે. એ સ્વતંત્રતા અને દેશભક્તિ ના ગીતો ગાય છે.

ઉત્સાહી બેઝબોલ ના ખેલાડી પ્રશંશકો નું
મનોરંજન કરે છે.

તેજ દૌડ, ગુણપાટ દૌડ અને ઘોડા પર સવાર
રોડિઓ પણ લોકો નું મનોરંજન કરે છે.

કેક-વોક દરમ્યાન લોકો તાળી પાડે છે અને પગ
થપથપાવે છે.

નર્તક નાચે છે અને છલાંગ લગાવે છે, એ પણ એક
સ્વાદિષ્ટ કેક નો ભવ્ય પુરસ્કાર જીતવા માટે સ્પર્ધા
કરે છે.

મુક્તિ ઉદ્ધોષણા ની પૂજા સેવાઓ અને વાંચન જૂનટીન્થ ના મહત્વપૂર્ણ ભાગ છે.

વક્તા ગુલામી અને આઝાદી ની વાતો વારંવાર સંભળાવે છે.

એ કિસ્સા સંભળાવે છે કે ટેક્સાસ ના ગુલામો ને મુક્તિ સમાચાર સૌથી આખરે કેમ મળ્યા.

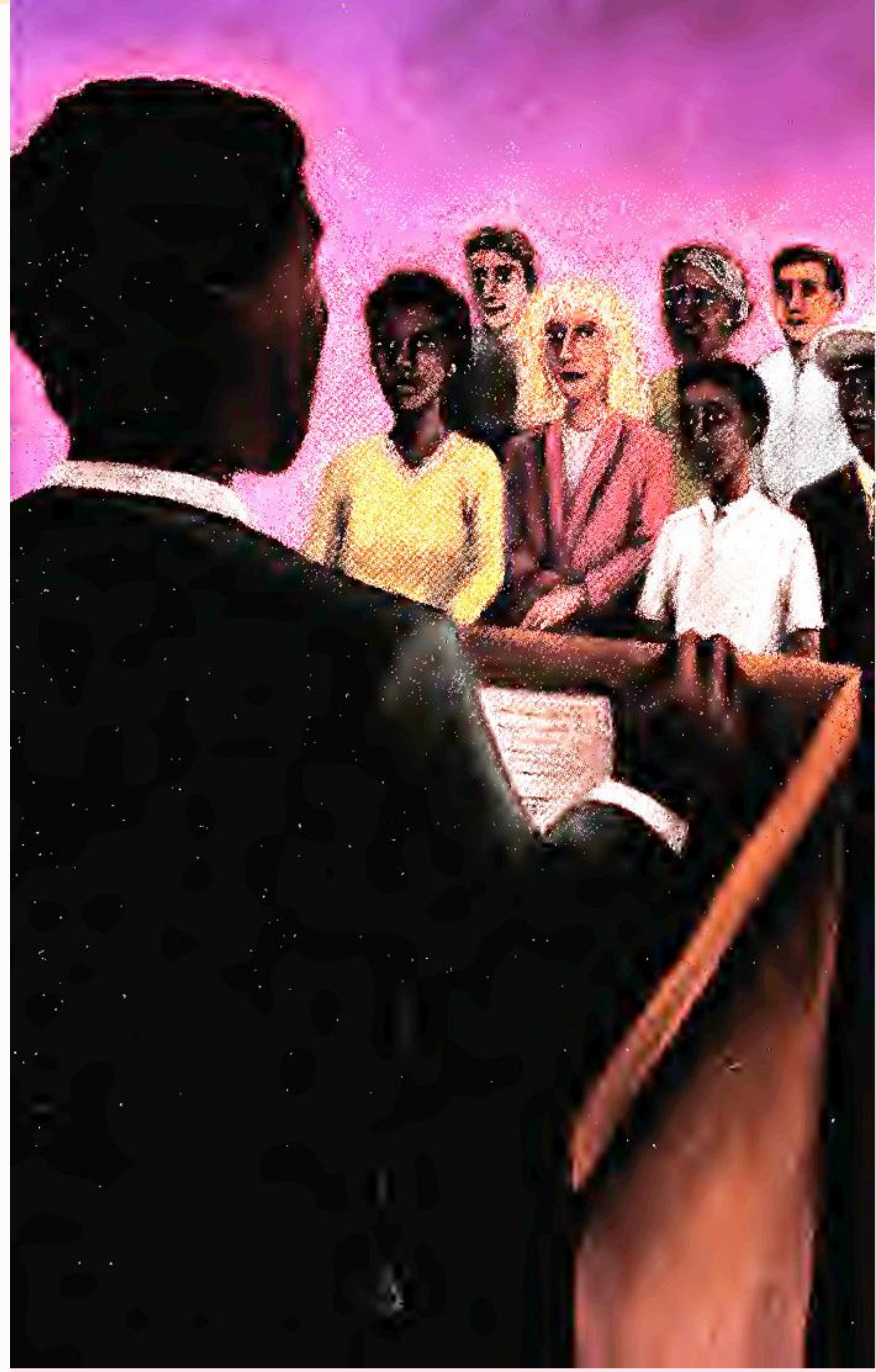
એક કિંવદંતી અનુસાર મુક્તિ ઉદ્ધોષણા સાથે મોકલાવેલા પહેલા દૂત ની રસ્તામાં જ હત્યા કરવામાં આવી હતી.

અને બીજી વાર્તા અનુસાર એને સવારી કરવા માટે એક બહુ જ ધીમું ખચ્ચર આપવામાં આવ્યું હતું.

લોકો હસે છે, પણ મોટે થી પહોંચેલી આ મહત્વપૂર્ણ ખબર નું અસલી કારણ કોઈ નથી ભૂલતું.

કોઈ નથી ભૂલતું કે જૂનટીન્થ કેવળ મોજ-મસ્તી કરવાનો દિવસ નથી.

એ જુના દર્દ ને યાદ કરવાનો સમય પણ છે.

સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા માં લગભગ બધી જગ્યા એ જૂનટીન્ય મનાવવામાં આવે છે.
ટેક્સાસ ની સરકારે 1 જાન્યુઆરી 1980 ના એ દિવસે રાજકીય રજા જાહેર કરી હતી.
ફ્લોરિડા થી અલાસ્કા, કેલીફોર્નિયા થી ન્યૂ જર્સી સુધી, દેશ ભર ના અન્ય રાજ્યો એ આ ઉદાહરણ નું અનુસરણ કર્યું છે.

અમુક લોકો નું માનવું છે કે 19 જૂન ના દિવસે રાષ્ટ્રીય રજા હોવી જોઈએ, જેમકે "થેન્ક્સગિવિંગ" અથવા જુલાઈ ની ચોથી તારીખ.
જૂનટીન્ય, અમેરિકા માં ગુલામી ના અંત ની સ્તુતિ ગાવાનો સમય હોય છે.

સ્વતંત્રતા દિવસ

ગુલામી ના અંત ની ઉજવણી ક્યારે મનાવવામાં આવે, એ વિષે અમેરિકનો માં અલગ-અલગ વિચાર છે. અમુક લોકો વિચારે છે કે એ 1 જાન્યુઆરી ના હોવો જોઈએ, જે દિવસે રાષ્ટ્રપતિ લિંકને 1863 માં મુક્તિ ઉદ્ધોષણા પર હસ્તાક્ષર કર્યા હતા. બીજાઓ ને લાગે છે કે 18 ડિસેમ્બર, 1865, સાચો દિવસ છે. એ તારીખે, સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા ના સંવિધાન માં તેરમું સંશોધન કાયદો બન્યો. એ સંશોધને બધા રાજ્યો માં દાસ પ્રથા સમાપ્ત કરી દીધી. મુક્તિ ઉદ્ધોષણા એ ફક્ત સંઘીય રાજ્યો માં દાસો ને મુક્ત કર્યાં. અને થોડા એવા લોકો છે જે એ તારીખ નું સન્માન કરે છે જ્યારે દાસો ને એમના જ રાજ્ય માં મુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા. તમે જે પણ તારીખ ચૂંટો, આઝાદી ઉજવણી ને લાયક છે.